

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΙΣΗΣ

Τριάντα επτά παιδιά μας βίωσαν με «υψωμένο το δεξί τους χέρι» τη τελευταία πνοή της φοιτητικής τους ζωής! (Σ.Μ.)

Το μεσημέρι της 12ης Απριλίου, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών «άφησε στη θάλασσα» 37 πανάξια «σκαριά» για να υπηρετήσουν την επιστήμη που σπούδασαν και για να ακολουθήσουν τα όνειρά τους. Πρωτοσέλιδο φυσικά θέμα η τελετή της ορκωμοσίας, μια στιγμή μετάβασης που όλοι οι φοιτητές μας βιώνουν με ευχαρίστηση και χαρά!

Η Έλενα Κάργα, εκφωνεί τον όρκο της καθομολόγησης

Ενώπιον του Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής, και του Αναπληρωτή Προέδρου του Τμήματος Χημικών Μηχανικών, καθηγητού Τάκη Παρασκευά έδωσαν τον πανεπιστημιακό όρκο και εξήλθαν «του ιερού περιβόλου του σεπτού τεμένους των Μουσών» οι εξής (πρώην) φοιτητές μας:

Συνέχεια στη σελ. 2 →

Η Μαρία Μικρόνη (αριστερά) και η Αναστασία Μαυραγάνη (δεξιά) με την αγαπημένη φίλη τους Μαριάννα Αντωνίου

Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...

• **Ανδρέας-Κυριάκος Δούκας** (σελ. 4, 5)

«... Ο χορός αποτελεί ίσως ισάξιο κομμάτι με τη Μηχανική στη ζωή μου, και είμαι σίγουρος πλέον πως δεν θα μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου χωρίς το ένα ή το άλλο!.. »

• **Ελίνα Σαουσοπούλου** (σελ. 6, 7)

«Δεν είναι λίγες οι φορές που μπορεί να ανατρέξω σε κάποιο σύγγραμμα, να συνεργαστώ με άλλο συναπόφοιτο, να ξαναβρεθώ με συμφοιτητές που έχουμε χαθεί για χρόνια σε κάποιο event»

• **Ίρια Καπερώνη** (σελ. 8, 9)

« Τα πέντε χρόνια των σπουδών επιβεβαίωσαν την αρχική μου εκτίμηση και με αποζημίωσαν με το παραπάνω, τόσο σε γνώσεις όσο και εμπειρίες ζωής που με συνοδεύουν σε κάθε βήμα»»

• **Νίκος Μπουραντόπουλος** (σελ. 10, 11)

«Σημαντικότερο κι από τις αμυγείς γνώσεις μηχανικής, είναι το να μάθεις να σκέφτεσαι ως μηχανικός, δηλαδή να βλέπεις τη λύση στο πρόβλημα και να δρας στοχευμένα και άμεσα »

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΙΣΗΣ

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

Η αριστούχος Έλενα Κάργα παραλαμβάνει το Δίπλωμα από τον καθηγητή Τάκη Παρασκευά υπό το βλέμμα του καθηγητή Νικόλαου Αβούρη, Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής

Γιώργος Ανδρικογιαννόπουλος, Πηνελόπη Αποστολάκη, Μαρία-Ελένη Αρφάνη, Ευμορφία Άτσου, Αριστείδης Γεωργίου, Μυρτώ-Διονυσία Δημοπούλου, Βησσαρίων Ευαγγελίου, Δημήτριος Ζαμπέλης, Μαρία-Νεφέλη Καγιαλάρη, Αλκιβιάδης Καλαράς, Κωνσταντίνα Καλκασίνα, Κωνσταντίνα Καπώνη, Πέτρος Καραδήμας, Μαρία-Ελένη Κάργα, Νικόλαος Κατσουράδης, Μαρία Λέπουρη, Μαρία Μαστραντωνάκη, Αναστασία Μαυραγάνη, Μαρία Μικρορόνη, Χρήστος Μουρελάς, Γιώργος Μπαμπούνης, Γιώργος Μπενάκης, Μαρία-Πελαγία Μπονάκη, Ζαχαρένια Ντισπυράκη, Νικόλαος Οικονόμου, Στυλιανός Δημήτριος Παναγόπουλος, Ναταλία Πάστρα, Χριστίνα Πέτσιου, Ιωάννα Πουλίδα, Αλέξανδρος Πολύμερος Πριόβολος, Ζηνοβία Μαρία Σαϊτά, Κατερίνα Σεϊτανίδη, Κωνσταντίνα Σκλαβουνάκη, Εμμανουήλ Σούλος, Άρης Τζαλία, Χριστίνα Τόπη και Μαρία Χριστοφίλη.

Ένας-ένας ανέβηκαν τα σκαλιά ως φοιτητές, πέρασαν μπροστά από το βάθρο, πήραν το Δίπλωμά τους και κατέβηκαν ως Χημικοί Μηχανικοί! Το @ChemEngUP

Ένας-ένας ανέβηκαν τα σκαλιά ως φοιτητές, πέρασαν μπροστά από το βάθρο, πήραν το Δίπλωμά τους και κατέβηκαν ως Χημικοί Μηχανικοί! Το @ChemEngUP

Πέντε από τους περιχαρείς αποφοίτους του Απριλίου με τα Διπλώματα στον «αέρα» με τρεις ενθουσιασμένους φίλους τους! Από αριστερά: Χρυσάνθη Παπαρούνη, Γιώργος Μπενάκης, Πελαγία Μπονάκη, Ζαχαρένια Ντισπυράκη, Δημήτρης Πλάταρος, Άννα Τσάλα, Χριστίνα Τόπη και Άρης Τζαλία.

Η Ζαχαρένια Ντισπυράκη, έτοιμη για το επόμενο άλμα!

τους θυμάται όλο τους εύχεται ολόψυχα να είναι επίμονοι, να μην επαναπαύονται και να μην εφησυχάζουν με τίποτα λιγότερο από το καλύτερο!

@ChemEngUP

ΚΗΠΟΣ «ΑΝΘΕΙΑ» - ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΕΘΕΞΙΣ»

Η εθελοντική ομάδα του Πανεπιστημίου Πατρών «Εθεξίς», στην οποία πρωταγωνιστούν ενεργά πολλοί από τους φοιτητές μας. Δημιούργησε υπό την καθοδήγηση του Βίκτωρα Στιβανάκη (λέκτορα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών που αγυπηρέτησε το 2021) τον κήπο «Άνθεια». Με μεράκι, με προσωπική δουλειά, με ιδέες πρωτότυπες μετέτρεψαν μια κακοτράχαλη έκταση σε έναν μικρό παράδεισο.

Η υδραυλική δοκιμή της λιμνούλας. Σήμερα έχουν προστεθεί χρυσόψαρα και νούφαρα. Ο Βίκτωρας και η ομάδα του κάνουν θαύματα!

Ο Υποψ. Διδάκτορας Κώστας Παπαγεωργίου, επί το έργον!

Ακούραστος ο Βίκτωρας Στιβανάκης, προχώρησε τη κατασκευή της λιμνούλας μέσα στις διακοπές του Πάσχα

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)

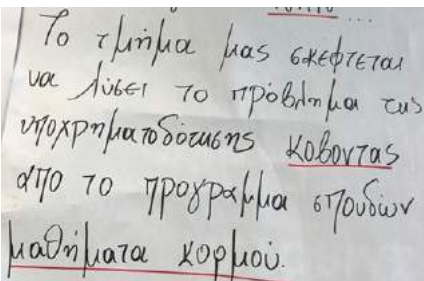
Η Δέσποινα Σκέμπι, απόφοιτη!

Κάθε αποφοίτηση είναι και μια τελετή περισυλλογής! Rollatoids από τις αίθουσες διδασκαλίας, από τους διαδρόμους του κτιρίου, πρόσωπα φωτεινά κι εγώ να προσπαθώ να αντιστοιχίζω πρόσωπα με ονόματα. Ο Γιώργος, ο Δημήτρης, η Πηνελόπη, η Μαρία, η Αναστασία, η Ζαχαρένια, η Έλενα, ο Άρης, η Πελαγία, η Ναταλία, η Ιωάννα... Τον Απρίλιο, 36 φοιτητές μας άνοιξαν τα πανιά τους, με το δίπλωμα του μηχανικού στο χέρι! Εκείνες οι στιγμές, «ανάμεσα στον ήλιο και το μηδέν», έμειναν πίσω!

Ο Δημήτρης Σπαρτινός (1954–2022)

Φεύγοντας, τούτη η Άνοιξη παίρνει μαζί της μακριά -χωρίς επιστροφή- το ζεστό βλέμμα του Δημήτρη Σπαρτινού. Απλός και αληθινός ο Δημήτρης, αγαπήθηκε από τους πολλούς και λιοδορήθηκε από λίγους (εκπροσώπους της δήθεν... ποιότητας). Αθεράπευτα ονειροπόλος ο ίδιος, δεν κράτησε ποτέ κακία σε κανέναν. Έμεινε αυθεντικός μέχρι την τελευταία στιγμή.

Φοιτητική παράταξη (όχι ασχολούμενη και πολύ σοβαρά με σπουδαστικά θέματα) στο βωμό της ψηφοθηρίας, έβγαλε λαβράκι!! Πραγματικά, στη διάρκεια των συμμετοχών μου στα αρμόδια θεσμικά όργανα του Προπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών, δεν είχε πέσει στην αντίληψή μου τούτο! Κόβουμε, λέει, μαθήματα κορμού για να ..λύσουμε το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης! Τώρα όμως, μετά από τούτη την ... αποκάλυψη, δεν μπορώ να προσποιούμαι ότι δεν ξέρω...

Ο Ανδρέας Δούκας ('10s), η Ελίνα Σαουσοπούλου ('00s), η Ίρια Καπερώνη ('00s) και ο Νίκος Μπουρανόπουλος ('00s) ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα, άναψαν τη λάμπα και «έσκυψαν» προς τα περασμένα, εμπλουτίζοντας τα τετράδια του @ChemEngUP με τις αναμνήσεις τους από τα φοιτητικά χρόνια και εξιστορώντας τις μικρές και μεγάλες στιγμές που σημάδεψαν τις πορείες τους. Ο Ανδρέας, τώρα στη Λου-

Σωλη Αγάπλη

Πιηλάδ Σωρητιάδ

Γουίβου

Υριά Ιωαννινοπούλου

μπλιάνα ακροβατώντας περίτεχνα ανάμεσα στην καριέρα του και στον χορό, η Ελίνα στην Αθήνα της ενθουσιασμένη με τη δημιουργική ζυθοποιία, η Ίρια αφημένη πια στον λατρεμένο της ελληνικό ήλιο και ο Νίκος που δεν παραλείπει στον πολύτιμο ελεύθερο χρόνο του να κινείται στη διεπιφάνεια της μουσικής και των μαθηματικών!

Οι παλιότεροι θα θυμούνται... Αρχές δεκαετίας 80, στο

μεγάλο ξύλινο βάζο του κατάμεστου από πρωτοετείς φοιτητές της Πολυτεχνικής Σχολής αμφιθέατρο ΒΑ να πηγαινόερχεται με θεατρικές χειρονομίες, διδάσκοντας σε.. κώδικα (ή σε κάτι σαν γλώσσα μηχανής) που δεν καταλαβαίναμε: ο καθηγητής Ιωάννης Σ. Νίκολης, Κοσμήτορας τότε της Πολυτεχνικής Σχολής (αριστερά). Στο μέσον, ο ακριβοθώρητος, Πρύτανης τότε του Πανεπιστημίου Πατρών, καθηγητής Αλέξανδρος Θεοδοσίου. (η φωτογραφία είναι από το προσωπικό αρχείο του κ. Παναγιώτη Μουρελάτου)

Ο Πρόεδρος του Συνεδρίου, καθηγητής Τάκης Παρασκευάς και ο Πρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής, αναπλ. Καθηγητής Γιάννης Δημακόπουλος.

Το 13^ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής «ανοίγει τις πόρτες του» την Πέμπτη 2 Ιουνίου! Ένα μεγάλο ευχαριστώ στους ακούραστους «εργάτες» πίσω από τούτη την προσπάθεια!

Καλοκαίρι..., με ανοιχτές του βυθού ανεμώνες

Κι εγώ, ανταποκρίσεις θα σου γράφω...

@ChemEngUP

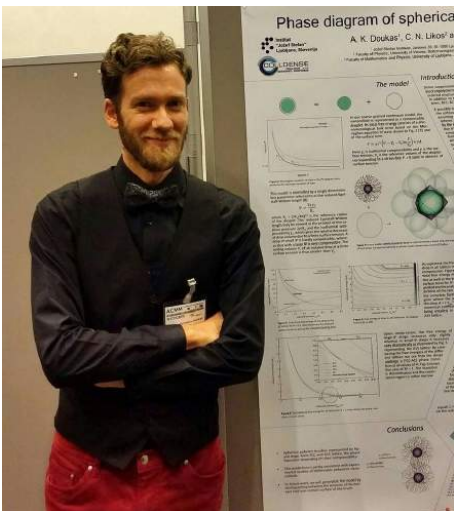
• Ανδρέας-Κυριάκος Δούκας

Senior Research & Development Engineer,
GEM Motors, Λιουμπλιάννα,
Σλοβενία

Αποφοίτησα από το τμήμα Χημικών Μηχανικών το 2015. Το ενδιαφέρον μου ήταν πάντα στραμμένο στον προγραμματισμό και στις υπολογιστικές προσομοιώσεις ήδη από τα φοιτητικά χρόνια! Διεκπεραιώνοντας τη διπλωματική μου εργασία ως μέλος της ερευνητικής ομάδας του Δρ. Βλάση Μαυρατζά με επιβλέπων τον Δρ. Δημήτρη Τσαλίκη, συνειδητοποίησα ότι όντως, αυτός είναι ο τομέας με τον οποίο θα ήθελα να ασχοληθώ για το υπόλοιπο της εργασιακής μου καριέρας.

Το 2015, μετά την αποφοίτηση μου, μετακόμισα

στη Λιουμπλιάννα, την πρωτεύουσα της Σλοβενίας, όπου και ολοκλήρωσα τις διδακτορικές μου σπουδές στο τμήμα Θεωρητικής Φυσικής του ερευνητικού κέντρου Jožef Štefan. Ειδικότερα, μελέτησα την συμπεριφορά της μαλακής ύλης (soft matter) και

τις κρυσταλλικές δομές που αυτή σχηματίζει όταν υπόκειται σε υψηλές πιέσεις. (*) Αν και φαινομενικά όχι τόσο συνδεδεμένο με τις σπουδές στη Χημική Μηχανική, η αλήθεια είναι πως η εξαιρετικά σφαιρική αλλά και βαθιά γνώση των προπτυχιακών μαθημάτων του τμήματός μου παρείχε ισχυρό υπόβαθρο για την κατανόηση και διεκπεραίωση των απαιτήσεων του διδακτορικού προγράμματος. Πολλές φορές μάλιστα, βρέθηκα στην ευχάριστη θέση να γνωρίζω περισσότερα από τους συναδέλφους μου σε πρακτικά θέματα όπως πχ. φαινόμενα μεταφοράς, θερμοδυναμική, και επιστήμη πολυμερών,

PhD day!!

καθώς και σε γνώσεις βασικών μαθημάτων όπως μαθηματικά και άλγεβρα.

Μετά την ολοκλήρωση των διδακτορικών σπουδών συνειδητοποίησα ότι επιθυμούσα πλέον να αντιμετωπίσω τις γνώσεις μου στις υπολογιστικές προσομοιώσεις με μια πιο πρακτική ματιά! Ως Χημικός Μηχανικός εξάλλου, ενίοτε ένιωθα αποκομμένος από το κομμάτι “Μηχανικός” καθώς η πλειοψηφία των διδακτορικών σπουδών μου βασιζόταν σε θεωρητικά μοντέλα και έννοιες που ίσως ποτέ να μην εφαρμόζονταν!

Έτσι, ξεκίνησα να εργάζομαι στην ανερχόμενη εταιρία GEM Motors με έδρα τη Σλοβενία, στην οποία και έχω πλέον αποκτήσει τον τίτλο του Senior Research & Development Engineer. Η συγκεκριμένη εταιρία σχεδιάζει και κατασκευάζει ηλεκτροκινητήρες για μικρά οχήματα (μηχανάκια, σκούτερ, πατίνια, κλπ) και ο ρόλος μου είναι η προσομοίωση και βελτιστοποίηση των κινητήρων προτού αυτοί κατασκευαστούν, η συναρμολόγηση, η πειραματική μέτρηση της απόδοσης μετά την συναρμολόγηση, την επιδιόρθωση τυχόν λαθών στη λειτουργία, καθώς και εν μέρει ο έλεγχος του λογισμικού που ελέγχει τη λειτουργία του κινητήρα. Ομολογώ πως μετά από 4 χρόνια σε αυτή τη θέση, είναι μεγάλη ικανοποίηση όταν το θεωρητικό μοντέλο που βλέπω σε μια οθόνη υπολογιστή μεταφράζεται σε ένα υπαρκτό αντικείμενο, και ακόμα μεγαλύτερη όταν η προβλεπόμενη απόδοση είναι ίδια με την πειραματική, κάτι το οποίο είναι το “χρυσό δισκοπότηρο” καθενός που ασχολείται με προσομοιώσεις!

Ελεύθερος χρόνος.. Να κάτι που δεν έχω συχνά! Στον χρόνο όπου δεν ασχολούμαι με θέματα μηχανικής, ασχολούμαι με θέματα καλλιγευστικά αλλά και καλλιτεχνικά! Μαγειρική, πιάνο, κιθάρα, γραφιστική, και κυρίως, χορό! Το μικρόβιο του σύγχρονου χορού ξεκίνησε από την Πάτρα, και με ακολουθεί πιστά για τα τελευταία 15 χρόνια! Κάθε χρόνο λαμβάνω μέρος σε

Ο Ανδρέας, σε ..ανπιστροφές της βαρύτητας και σε διάρκεια χορευτικής παράστασης

παραστάσεις και σεμινάρια, ενώ παρακολουθώ μαθήματα σχεδόν κάθε ημέρα της εβδομάδας. Από την άφιξη μου στη Σλοβενία έχω υπάρξει μέλος της χορευτικής ομάδας μιας από τις πιο γνωστές χορογράφους της χώρας (Ursus Dancers by Urša Rupnik), με πληθώρα παραστάσεων και σεμινα-

• Ανδρέας-Κυριάκος Δούκας

—>Συνέχεια από τη σελ. 4

ρίων, ενώ τον τελευταίο χρόνο είμαι στην διαδικασία δημιουργίας της δικής μου ομάδας, παράλληλα με την δημιουργία και διδασκαλία προσωπικών μαθημάτων, σεμιναρίων, και χορογραφιών. Ο χορός αποτελεί ίσως ισάξιο κομμάτι με τη Μηχανική στη ζωή μου, και είμαι σίγουρος πλέον πως δεν θα μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου χωρίς το ένα ή το άλλο!

Τα χρόνια της Πάτρας...

Τι να πρωτογράψω για τις αναμνήσεις μου από την Πάτρα γενικά και από το τμήμα ειδικά! Από τις αμέτρητες βραδιές στα ρακομελάδικα όπου κατέληξαν στην παρακολούθηση πρωινών μαθημάτων χωρίς ύπνο.. Τις πάνω-από-μία φορές όπου ήπιαμε άγνωστη ποσότητα και ποικιλία χημικών κατά τη μεταφορά τους από φίλη σε φίλη με τη γνωστή μέθοδο δημιουργίας υποπίεσης σε σωλήνα χρησιμοποιώντας το στόμα μας.. Τη φορά όπου κατά τη διάρκεια εργαστήριου, και φυσικά ως αδαείς, χρησιμοποιήσαμε τη μύτη μας για να ελέγξουμε αν το πείραμα δημιουργίας χλωροφορμίου έχει ολοκληρωθεί.. Τις βραδιές όπου οι προθεσμίες για παράδοση εργασίας έρχονταν πιο γρήγορα από την ωριμότητά μας για τη συνειδητοποίηση της κατάστασης οπότε καταλήγαμε σε ολονυχτίες στο Υπολογιστικό Κέ-

Multitasking, στα χρόνια της Πάτρας

Ο Γιώργος Τσερόπουλος χτυπάει το ντέφι και ο Ανδρέας παραγγέλνει κρασί! Φοιτητικά χρόνια στην Πάτρα

όλα αυτά τα περιστατικά μάθαμε να δουλεύουμε παραγωγικά κάτω από πραγματικές καταστάσεις, καταστάσεις όπου η διάθεση δεν είναι καλή και η παραγωγικότητα χαμηλή, καταστάσεις όπου ο εξοπλισμός δεν θα δουλεύει όπως θα περιμέναμε, καταστάσεις όπου πρέπει να φέρουμε εις πέρας στόχους παρά τα όποια λάθη ή/και απρόβλεπτα γεγονότα. Και μαζί με τις ακαδημαϊκές γνώσεις, αυτό είναι κάτι για το οποίο θα είμαι πάντα ευγνώμων για τις σπουδές μου στο τμήμα Χημικών Μηχανικών της Πάτρας!

Με τον φίλο και συμφοιτητή Γιώργο Τσερόπουλο σε βιοχημικές εφαρμογές της αιθυλικής αλκοόλης...

ντρο του Τμήματος και παραγγέλναμε πίτσες και καφέ για να παραμείνουμε παραγωγικοί κατά τη διάρκεια της νύχτας.. Τη φορά όπου στο πλαίσιο εργασίας για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σχεδιάσαμε το χτίσιμο εργοστασίου μέσα σε προστατευόμενη δασική περιοχή..

Παρόλα αυτά, όσο αστείο κι αν φαίνεται, αυτές οι αναμνήσεις ήταν ενδεικτικές και διδακτικές για την “πραγματική” ζωή όπου θα συναντούσαμε στο μέλλον! Όπως και στα πειράματα, έτσι και στην καθημερινότητα δεν υπάρχουν “ιδανικές” καταστάσεις. Μέσα από

Ο Ανδρέας είχε «επιμολυνθεί με το μικρόβιο» του χορού από τα χρόνια της Πάτρας!

• **Ελίνα Σαουσοπούλου**

Ζυθοποιός,
Μικροζυθοποιία NOCTUA,
Αθήνα

Η πορεία μου στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών ξεκίνησε το φθινόπωρο του 2008. Από πολύ νωρίς, τόσο εγώ, όσο και το περιβάλλον μου γνωρίζαμε την έλξη που μου ασκούσε η προοπτική των σπουδών του μηχανικού. Εντούτοις, όπως οι περισσότεροι ξέρουμε, η τελική επιλογή στο μηχανογραφικό είναι μια υπόθεση πολύ πιο περίπλοκη και συχνά ομιχλώδης. Κάτι η λατρεία μου για τη χημεία, κάτι η παιδική μου φίλη Δέσποινα Μαγκίρη που ήδη φοιτούσε στο Τμήμα (τάξη του 2004), βρέθη-

Πάτρα,
διαβάζο-
ντας
«Σχεδιασμό
Εργοστασί-
ων»

κα να κάθομαι στα ίδια έδρανα από τα οποία έχουν περάσει οι περισσότεροι που διαβάζουν τώρα αυτές τις γραμμές.

Ο πρώτος καιρός, η προσαρμογή, οι προσδοκίες είναι ακόμη και σήμερα πολύ ζωντανά στη μνήμη μου. Πριν καν το καταλάβουμε, το εξάμηνο τελειώνει,

2011, Πάτρα, η Ελίνα χαμογελαστή στα γενέθλιά της!

έρχεται η εξεταστική και μαζί με αυτή το άγχος, ο διαφορετικός τρόπος μελέτης σε σχέση με τα όσα είχαμε συνηθίσει στα σχολικά χρόνια. Μαζί όμως φέρνουν και τα πρώτα εργαστηριακά μαθήματα, που σίγουρα αποτέλεσαν το ένα από τα δύο αγαπημένα κομμάτια των φοιτητικών μου χρόνων. Fast forward, στο δεύτερο από αυτά: την εκπόνηση της διπλωματικής μου εργασίας! Έχοντας όλα τα εφόδια από τα μαθήματα, τα projects

Στο Λονδίνο (2015)

και τα εργαστήρια των προηγούμενων ετών, το 2012 ανέβηκα στον 3ο όροφο και πέρασα την πόρτα του εργαστηρίου Ετερογενούς Κατάλυσης, υπό την επίβλεψη του Καθηγητή κ. Δημήτρη Κονταρίδη. Πειράγματα, πειράγματα με τις τότε μεταπτυχιακές φοιτήτριες κι απόφοιτες του Τμήματος Νατάσα Πεταλά και Ελίνα Ιωαννίδου, επιτυχίες κι απογοητεύσεις ήταν το μεγαλύτερο μάθημα για τη μετέπειτα πορεία μου και σίγουρα η πιο γλυκιά ανάμνηση.

Η Ελίνα, με τον αδελφό της, στην παρουσίαση της πρώτης της μπίρας!!

Όμως κάθε τι τελειώνει για να δώσει τη θέση του σε κάτι επόμενο, σπουδαιότερο.

Το 2015 με βρήκε πίσω στην Αθήνα, εκεί όπου διασταυρώθηκα με αυτό που έμελε να γίνει το πάθος μου: τη ζυθοποίηση. Αρχικά σε οικιακό επίπεδο, αρκετά

ερασιτεχνικά, πλαστικοί κουβάδες ζύμωσης, φτηνά πυκνόμετρα, θερμόμετρα, πεχάμετρα. Όμως οι γνώσεις από τις σπουδές μου, η κατανόηση των διεργασιών, ακόμη και οι φοιτητικές μας επισκέψεις σε κάθε λογής βιομηχανίες, αποτέλεσαν τα εφόδια εκείνα που μου επέτρεψαν να υψώσω τον πήχη πιο ψηλά και να ανοίξω το δρόμο προς την επαγγελματική μου ενασχόληση με την παραγωγή μπίρας. Σημαντικός σταθμός σε αυτή

• **Ελίνα Σαουσοπούλου**

→ Συνέχεια από τη σελ. 6

την πορεία ήταν και ο πρώτος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Οικιακής Ζυθοποίησης (1st Brew Challenge 2018), όπου κατέλαβα την 1η θέση. Το Μάρτιο του 2019 επέστρεψα στην Πάτρα με διαφορετική ιδιότητα, ώστε να βράσω 2000 λίτρα της νικήτριας συνταγής, μιας American IPA, στις εγκαταστάσεις της ζυθοποιίας ΚΥΚΑΩ.

Δύο μήνες αργότερα, το πιο μεγάλο μου όνειρο έγινε πραγματικότητα, αφού εντάχθηκα στην ομάδα της Μικροζυθοποιίας Αθήνας ΝΟCTUA, όπου εργάζομαι μέχρι σήμερα ως ζυθοποιός.

Η Ελίνα, επί το έργον, στη ζυθοποιία ΚΥΚΑΩ (Πάτρα) το 2019.

Η επαγγελματική μου πορεία είναι μια διαρκής υπενθύμιση πως οι δεσμοί με το Τμήμα Χημικών Μηχανικών, όχι απλώς δεν κόβονται, αλλά ενδυναμώνονται με κάθε λογής τρόπο. Δεν είναι λίγες οι φορές που μπορεί να ανατρέξω σε ένα από τα συγγράμματα, να συνεργαστώ με άλλο συναπόφοιτο, να ξαναβρεθώ με συμφοιτητές που έχουμε χαθεί για χρόνια σε κάποιο event. Οι πορείες μας διαφέρουν, ήμουν άλλωστε στις γενιές της μεγάλης φυγής προς το εξωτερικό. Αν κι η ενασχόληση μου με την παραγωγή συχνά μου στερεί τη συστηματική επαφή με τον έξω κόσμο, η ίδια η φύση της μπύ-

Ζυθοποιία ΚΥΚΑΩ, Πάτρα, 2019

Σε έκθεση μπύρας, 2019

ρας είναι βαθιά κοινωνική κι εξωστρεφής. Δυστυχώς το ξέσπασμα της πανδημίας έπληξε αυτό το χαρακτήρα, ανατρέποντας πολλά από τα σχέδια μας. Για παράδειγμα, στο πλαίσιο του μαθήματος “Βιομηχανικές Χημικές Τεχνολογίες”, είχαμε έρθει σε επαφή με τον πρόσφατα εκπληκόντα Δ. Σπαρτινό, όμως καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε μόνο μια επίσκεψη φοιτητών στο ζυθοποιείο.

Το 2020, στο Ζυθοποιείο ΝΟCTUA

• Ίρια Καπερώνη

Project Manager, Τμήμα Διαχείρισης Προγραμμάτων Intracom Defence, Αθήνα

Στη Σχολή των Χημικών Μηχανικών εισάχθηκα το μακρινό πλέον 2007. Με μπαμπά Μαθηματικό, μαμά Φυσικό και παππού Χημικό, απόφοιτοι και οι τρεις του Πανεπιστημίου Πατρών (!), η Σχολή μας ήταν για εμένα ιδανικός καμβάς για τα επαγγελματικά μου όνειρα. Ήταν στο μυαλό μου ο τέλειος συνδυασμός των Θετικών Επιστημών, που έμαθα να αγαπώ μέσα από την οικογένεια μου και του συναρπαστικού κόσμου της βιομηχανίας, δείγματα της οποίας χάζευα από μικρή όταν περνούσαμε από την Ελευσίνα ταξιδεύοντας προς την Πάτρα για να δούμε τη γιαγιά και τον παππού.

Αν και έχουν περάσει δεκαπέντε χρόνια από τότε, θυμάμαι πολύ καθαρά την πρώτη μέρα στο Τμήμα. Θυμάμαι την ανυπομονησία, τη χαρά, το άγχος για το άγνωστο αλλά και την περηφάνεια που ένιωθα που ήμουν πλέον 'φοιτήτρια'. Θυμάμαι το πρώτο μάθημα που παρακολούθησα, τη Γραμμική Άλγεβρα και τη σύνθεση της σειράς που καθόμουν.

Τα πέντε χρόνια που ακολούθησαν από την πρώτη εκείνη μέρα επιβεβαίωσαν την αρχική μου εκτίμηση και με αποζημίωσαν με το παραπάνω, τόσο σε γνώσεις όσο και εμπειρίες ζωής που με συνοδεύουν σε κάθε βήμα της μετέπειτα επαγγελματικής και προσωπικής μου πορείας. Οι στέρεες βάσεις που μας έδωσε το Τμήμα σε γνωστικό επίπεδο, η αναλυτική και διεισδυτική σκέψη που καλλιεργήσαμε μέσα από τα προ-

Πάτρα 2008, στο εργαστήριο Οργανικής Χημείας με τις αγαπημένες φίλες Νάνσυ Τσοούκαλου (αριστερά) και Αντιγόνη Χρυσίνα (δεξιά)

Πάτρα, Χριστούγεννα 2011. -Secret Santa με την ομάδα του Εργαστηρίου Φαινομένων Μεταφοράς & Φυσικοχημικής Υδροδυναμικής. Από αριστερά: Ίρια, Βασίλης Σαββόπουλος, Φαίη Παυλάκου, Σοφία Γιάχο, Ιάκωβος Ιακωβίδης, Γεωργία Αθανασάκου, Δημήτρης Ζάγγλης, Ελένη Αρβανίτη

jects και τα μαθήματα του πλούσιου προγράμματος σπουδών είναι εργαλεία πολύτιμα για τα Πανεπιστήμια του εξωτερικού αλλά και για τον επαγγελματικό στίβο.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να επισημάνω την καθοριστική συμβολή των καθηγητών μας και του διδακτικού προσωπικού του Τμήματος στη διαμόρφωση της επαγγελματικής μας ταυτότητας και στην προετοιμασία μας για το επαγγελματικό γίνεσθαι. Καθόλη την πενταετή μας πορεία είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε αξιόλογες, πολυσχιδείς προσωπικότητες που υπηρετούν με σεβασμό και ακεραιότητα την επιστήμη και την έρευνα ενώ βρίσκονται κοντά στους φοιτητές, πρόθυμοι να μοιράσουν γνώση και να προσφέρουν καθοδήγηση. Ποτέ μου δεν ξέχασα τον κ. Γιώργο Δάσιο να μας λέει κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης για

Πάτρα, Σεπτέμβριος 2012, τη μεγάλη μέρα της αποφοίτησης από το Τμήμα μας

τις δυνατότητες μετά την αποφοίτηση από το Τμήμα το χαρακτηριστικό 'Sky is the limit...' Και είχε φυσικά απόλυτο δίκιο!

Επιθυμώντας να συνεχίσω τις σπουδές μου στο εξωτερικό, ακολούθησα το μεταπτυχιακό πρόγραμμα PDEng ('Professional Doctorate in Engineering') 'Process & Product Design' στο Eindhoven University of Technology της Ολλανδίας.

Συνέχεια στη σελ. 9 →

- Ίρια Καπερώνη

—>Συνέχεια από τη σελ. 8

Πρόκειται για ένα διετές, fast-paced πρόγραμμα που προσφέρει δυνατότητα άμεσης απορρόφησης στην ολλανδική βιομηχανία.

Στα πλαίσια του προγράμματος, είχα την ευκαιρία να εργαστώ ως Process Engineer στο Shell Technology Center στο Amsterdam, πραγματοποιώντας έναν στόχο που έθεσα από τα χρόνια μου στην Πάτρα.

Ήταν δύο χρόνια συμπυκνωμένης γνώσης και σκληρής δουλειάς με πολλά ταξίδια στη Βόρεια Ευρώπη αλλά δυστυχώς λίγο ήλιο...

Eindhoven 2013, μέλος της οργανωτικής επιτροπής σε Ημερίδα του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Process & Product Design στο Πανεπιστήμιο του Eindhoven

Παρά τις επαγγελματικές ευκαιρίες, τις όμορφες πόλεις, τα καταπράσινα λιβάδια και τις λίμνες, σαν τη θάλασσα και τη ζεστασιά της Ελλάδας δεν υπάρχει πουθενά! Αποφάσισα λοιπόν, να επιστρέψω αποδεχόμενη την πρόταση για τη θέση του Manufacturing Process Engineer στην εταιρεία Intracom Defence. Έπειτα από τετραετή παραμονή στο εργοστάσιο, πήρα μεταγραφή για το τμήμα Διαχείρισης Προγραμμάτων όπου εργάζομαι μέχρι σήμερα ως Project Manager σε B2B συμβάσεις με πελάτες διεθνούς βεληνεκούς.

Η απόφαση να επιστρέψω στην Ελλάδα με δικαίωσε ποικιλοτρόπως. Σε επαγγελματικό επίπεδο κατάφερα να αξιοποιήσω την εμπειρία στο πολυπολιτισμικό δυναμικό επαγγελματικό περιβάλλον της Ολλανδίας, και ειδικότερα της Shell, ώστε να ανταποκριθώ στις ειδικές απαιτήσεις και ιδιαιτερότητες που χαρακτηρί-

Eindhoven 2013, Αγκαλιά με το Perry's Chemical Engineering Handbook

ζουν τις συμβάσεις της Διεθνούς Αμυντικής Βιομηχανίας με ευελιξία και επαγγελματισμό. Ταυτόχρονα, το engineering mindset με βοηθά να σκέφτομαι γρήγορα, αποτελεσματικά και απλά. Άλλωστε, όπως έλεγε και ο αγαπημένος καθηγητής κ. Κώστας Βαγενάς έχοντας γεμίσει τον πίνακα με όπειρες εξισώσεις Χημικής Μηχανικής: 'Τα όμορφα πράγματα είναι τα απλά πράγματα...'

Εγώ θα συμπληρώσω ότι τα απλά είναι και τα πιο δύσκολα. Γιατί είναι μπροστά στα μάτια μας και εμείς πολλές φορές δυσκολευόμαστε να τα δούμε ή τα προσπερνάμε ή τα αναβάλουμε... Δεν πρέπει! Ο ήλιος της Ελλάδας με βοήθησε να δω τα δικά μου 'απλά και όμορφα πράγματα': Να απολαμβάνω τη ζωή, να μαθαίνω, να δημιουργώ, να περνάω όμορφα με την οικογένεια μου και με τον εαυτό μου. Λατρεύω να χαλαρώνω κάνοντας γιόγκα και δοκιμάζοντας οποιαδήποτε γυμναστική, να κάνω βόλτες με τον Αμαντέους μου και να απολαμβάνω ένα καλό κρασί με τους αγαπημένους μου.

Εκτός από το πολύτιμο ταξίδι στον πολυδιάστατο κόσμο της Χημικής Μηχανικής, η Σχολή μου χάρισε γνωριμίες ζωής. Ανθρώπους σπάνιους που, όσα χρόνια

και αν περάσουν όπου και αν βρισκόμαστε θα ανταλλάσσουμε σε γενέθλια, γιορτές και χαρές τη μαγική μυστική ευχή της γιαγιάς μου από την Πάτρα.

Υ.Γ. : Θα ήθελα πολύ να γνωρίσω από κοντά τη διάσημη κυρία Ουρανία που τόσο μας ταλαιπωρούσε με τις μαντικές της ιδιότητες στις εξεταστικές...!

Δερβένι 2020, με τον Αμαντέους

• Νίκος Μπουρανόπουλος

*Business Development
Manager,
Linde – Praxair Group,
Αθήνα*

Με μεγάλη χαρά έλαβα πρόσφατα το e-mail του εκλεκτού καθηγητή μου (και φίλου) Σογομών Μπογοσιάν για να καταθέσω κι εγώ την εμπειρία μου του να είσαι απόφοιτος του τιμημένου αυτού Τμήματος!

Η αλήθεια είναι ότι προερχόμενος από 2 συνεχόμενες χρονιές υψηλής έντασης λόγω Πανελληνίων δεν είχα συγκεκριμένο στόχο ως προς το ποια σχολή θα επιλέξω, πέραν ότι με ενδιέφερε αποκλειστικά να είμαι σε Πολυτεχνική σχολή. Έτσι, πέρασα στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών το 1999, κάτι το οποίο μακροπρόθεσμα αποδείχτηκε πολλαπλά ωφέλιμο!

Καταρχάς η Πάτρα ήταν μια πόλη που πρόσφερε εξαιρετική φοιτητική ζωή σε έναν νέο της εποχής μου – αυτός ήταν κι ένας λόγος που αρχικά εστίασα πρωτίστως στο «Πάτρα» και λιγότερο στο «Χημικοί Μηχανικοί», αλλά μην τα ακούτε αυτά εσείς οι πρωτοετείς! Στην πορεία όμως κι όσο καταλάγιαζε κι η διάθεση για ατελείωτο γλέντι, ανακάλυπτα σιγά σιγά ότι η σχολή μπορεί να προσφέρει εξαιρετικά εφόδια σε έναν νέο μηχανικό. Η στελέχωση του τμήματος σε όλα τα επίπεδα – καθηγητές, μεταπτυχιακοί, υπεύθυνοι εργαστηρίων – ήταν υποδειγματική, τόσο σε επίπεδο γνώσεων, όσο και ως προς την διάθεσή να μεταφέρουν την γνώση. Αυτό σιγά σιγά αντιλήφθηκα ότι με έβαζε σε μια διαδικασία σταδιακής «ανακάλυψης» πολλών πτυχών όχι μόνο της καθαυτής επιστήμης τα Χημικής Μηχανικής, αλλά του πώς σκέφτεται και λειτουργεί ένας μηχανικός στον τομέα εργασίας του. Ανέκαθεν άλλωστε θεωρούσα ότι σημαντικότερο κι από τις αμιγείς γνώσεις μηχανικής, είναι το να μάθεις να σκέφτεσαι και να ενεργείς ως μηχανικός, δηλαδή να βλέπεις τη λύση στο πρόβλημα και να δρας στοχευμένα και άμεσα.

Πολύ σημαντικός σταθμός σε αυτή την πορεία ήταν η διετής θητεία μου στο εργαστήριο Κεραμικών & Σύνθετων Υλικών, όπου εκπόνησα την διπλωματική μου εργασία, υπό την επίβλεψη του καθηγητή Παναγιώτη Νικολόπουλου και την αρωγή των μεταπτυχιακών φοιτητών Ξ. Μαντζούρη και Ν. Ζούβελου. Μια περίοδος όπου πραγματικά γινόταν συνδυασμός της θεωρητικής γνώσης, της πειραματικής (ή μη) επαλήθευσής της και

Τελετή αποφοίτησης, Συνεδριακό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών, Νοέμβριος 2008

Επιδεικνύοντας με καμάρι το δίπλωμα Χημικού Μηχανικού! Νοέμβριος 2008.

(ήμουν νιος και γέρασα!)

της εύρεσης εναλλακτικών μεθόδων για την επίτευξη ενός στόχου. Κάτι το οποίο με βοήθησε ποικιλοτρόπως μετά την αποφοίτησή μου το 2008 – ξαναλέω εδώ, μην παίρνετε οι νεότεροι παράδειγμα από μένα σε αυτό! – οπότε, έχοντας εκπληρώσει παράλληλα και την στρατιωτική μου θητεία, ασχολήθηκα για περίπου μια 5ετία στον χώρο των κατασκευών, όπου η επίλυση τεχνικών ζητημάτων απαιτούσε ευελιξία, γρήγορες αποφάσεις και άμεση εκτέλεση.

Την τελευταία δεκαετία είμαι μέλος του Linde – Praxair Group (Linde plc.), ενός πολυεθνικού ομίλου εταιριών με αντικείμενο την παραγωγή, εμφιάλωση και διακίνηση βιομηχανικών και ιατρικών αερίων (οξυγόνο, άζωτο, διοξείδιο του άνθρακα, αργόν, ασετυλίνη κλπ.). Κατέχω τη θέση του Business Development Manager ενώ έχω και υπό την ευθύνη μου τον τομέα εφαρμογών αερίων στη βιομηχανία τροφίμων. Σκοπός μου είναι η προώθηση νέων τεχνολογιών στη βιομηχανία τροφίμων, ώστε να βελτιωθεί η παραγωγικότητα, η ποιότητα των προϊόντων και η μείωση του λειτουργικού κόστους της επιχείρησης.

Ενδεικτικοί τομείς περιλαμβάνουν: α) Ταχεία κατάψυξη με χρήση κρυογενικών υγρών (άζωτο, διοξείδιο του άνθρακα), β) Χρήση αερίων (άζωτο, αργόν, οξυγόνο, διοξείδιο του άνθρακα) και μειγμάτων αυτών στη συσκευασία νωπών τροφίμων (MAP – Modified Atmosphere Packaging), γ) Χρήση αερίου διοξειδίου του άνθρακα στην βιομηχανία αναψυκτικών και εμφιαλωμένου νερού, δ) Παροχή αερίου οξυγόνου σε ιχθυοκαλα-

Συνέχεια στη σελ. 11 –

• Νίκος Μπουραντόπουλος

—>Συνέχεια από τη σελ. 10

λιέργειες για ανάπτυξη γόνου, ε) Διοχέτευση αερίου διοξειδίου του άνθρακα σε θερμοκήπια για ταχεία ανάπτυξη των φυτών (τομάτες, πιπεριές, φαρμακευτική κάνναβη κλπ.).

Αυτό απαιτεί συχνές μετακινήσεις κυρίως εντός και ενίοτε και εκτός Ελλάδος, το οποίο βέβαια καλύπτει και την ανάγκη μου για τα ταξίδια και την γνωριμία με νέους τόπους!

Τον σχετικά λίγο ελεύθερο χρόνο μου τον διαθέτω κυρίως στις 9χρονες κόρες μου, στην συγγραφή κειμένων βιωματικού χαρακτήρα σε ηλεκτρονικά site, αλλά και στην έτερη μεγάλη μου αγάπη μου, την λαϊκή και παραδοσιακή μας μουσική, κάτι το οποίο έκανα και ως φοιτητής. Ενασχόληση που αφενός με χαλαρώνει κι αφετέρου μου αποκαλύπτει την άμεση σχέση των μαθηματικών με τις μουσικές μας κλίμακες και τους λαϊκούς και παραδοσιακούς «δρόμους». Τελικά, τα μαθηματικά είναι παντού!

Εύχομαι καλή συνέχεια στο εξαιρετικό αυτό εγχείρημα του newsletter κι ελπίζω σύντομα να ξαναδώ κάποιους από εσάς κι από κοντά! Καλή μας αντάμωση!

Επίσης, θέλω να εκφράσω τα θερμά συλλυπητήρια μου στην οικογένεια του υπέροχου δασκάλου Δ. Σπαρτινού, για την απώλεια του οποίου με βαθιά θλίψη ενημερώθηκα πρόσφατα. Θα μας μείνεις αξέχαστος, αγαπητέ Δημήτρη...

Με τους Methexis the band, από εκπομπή σε διαδικτυακό ραδιόφωνο, Κορυδαλλός, Μάρτιος 2022. Στην άκρη δεξιά, ο Νίκος.

13^ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

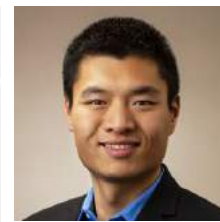

Το 13^ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής «ανοίγει τις πόρτες του» την Πέμπτη 2 Ιουνίου και φιλοδοξεί να αφήσει πίσω την εσωστρέφεια που προκάλεσε η πανδημία.

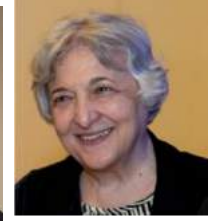
Κεντρικοί και Προσκεκλημένοι ομιλητές

Athanasios Nenes, EPFL, Switzerland

Fengqi You, Cornell University, USA

Rena Bizios, Univ. Texas at San Antonio, USA

Δημήτρης Βλασόπουλος, Πανεπιστήμιο Κρήτης

Πέτρος Ταούκης, ΕΜΠ

Δημοσθένης Σαρηγιάννης, ΑΠΘ

Κωνσταντίνος Βαγενάς, Πανεπιστήμιο Πατρών

Paschalis Alexandridis, SUNY at Buffalo, USA

Άκης Μπελεζίνης, Α.Ε. Τσιμεντών TITAN

@ChemEngUP

IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

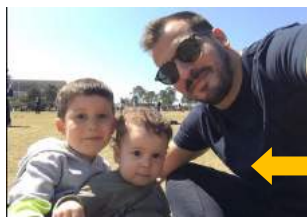
Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ – Κωδικός έργου: 55340000»

@ChemEngUP: Συντακτική ομάδα:

Ειρήνη Μαγνήσαλη, Σογομών Μπογοσιάν

Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)

Ο **Γαβριήλ Βογιατζής** της τάξης του 2000 (απόφοιτος 2006, *International MBA Athens University of Economics Business 2022*). Από το 2007 έως το 2021 έχει εργαστεί σε διάφορες θέσεις στην *Ελληνική Βιομηχανία (Aluminum of Greece, LafargeHolcim Cement, Viohalco)*. Από τον 10/2021 Διευθυντής Εργοστασίου στην *DS Smith* στην Κόρινθο.

Του αρέσουν τα audio-books, το καλό κρασί και το ψάρεμα.

Ο Γαβριήλ, περήφανος πατέρας του Φώτη (5) και του Μενέλαου(2)

@ChemEngUP

Η **Ειρήνη Σαρλή** της τάξης του 2009 (απόφοιτη 2015, *MSc Energy and Environmental Sciences, University of Groningen, the Netherlands, 2017*). Research intern σε project για την ατμοσφαιρική ρύπανση στο *University of Groningen (2018-2019)*, Internship στην *DNV GL Oil & Gas (2020-2021)*.

Από το 2021 στη Χάγη, ως *Material Characterization Engineer* σε start-up εταιρεία (battery engineering). Έρευνα και ανάπτυξη νέων μεθόδων ποιοτικού ελέγχου. Αγαπάει τα ταξίδια, να περνά χρόνο με φίλους και να ανακαλύπτει νέες κουλτούρες.

Με την αγαπημένη της φίλη, απόφοιτή μας, Αγγελίνα Αυγέρη

@ChemEngUP

Ο **Θεμής Νεοκοσμίδης** της τάξης του 2013 (απόφοιτος του 2018, *PDEng Process and Equipment Design, TU Delft*). Στο Delft εργάστηκε σε βιομηχανικά project (ενεργειακή βελτιστοποίηση εργοστασίων ζυθοποιίας *Heineken* κα-

θώς και σε συνεργασία με τη *TNO* πάνω σε σχεδιασμό καινοτόμων τεχνολογιών δέσμευσης και ηλεκτρολύσεως CO₂). Σήμερα, στις Βρυξέλλες, επιστημονικός σύμβουλος στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διυλιστηρίων (μείωση αποτυπώματος άνθρακα στο τομέα της ενέργειας). Στον ελεύθερο του χρόνο του αρέσει να ταξιδεύει και να παίζει μπάσκετ.

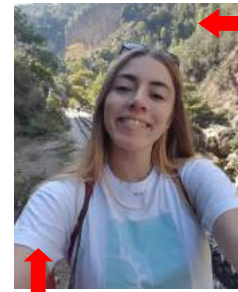
@ChemEngUP

“Μικρό μου ουράνιο τόξο, όταν σε καταδιώξω.., μη μου αντισταθείς...”
@ChemEngUP

Είναι και κάποιοι ...ιστορικοί που νομίζουν ότι έχουν το αποκλειστικό προνόμιο της... εξιστόρησης ή/και που πλανώνται πιστεύοντας ότι δεν υπάρχουν και για κείνους .. ιστορίες να ειπωθούν!

Η **Μαρία Ζωγράφου** της τάξης του 2013 (απόφοιτη 2019), 2019-2021 στο τμήμα *Regulatory Affairs* της *Johnson & Johnson Medical Devices*, σήμερα μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο *Biomedical Engineering, DTU, Denmark*. Από τον Ιούνιο του 2022 θα ξεκινήσει με την *FUJIFILM Diosynth Biotechnologies* ως *Student Assistant*. Αγαπημένη ενασχόληση είναι το τένις και οτιδήποτε σχετίζεται με την Ισπανική και Λατινοαμερικανική κουλτούρα.

Η Μαρία που θυμόμαστε, με τους *CheerUP (Chemeng εθελοντές)* το 2018, στον Βουραϊκό

@ChemEngUP

Φτιάχνοντας empanadas στη Bariloche, Argentina

Ο **Ηλίας Κοϊμτζόγλου** της τάξης του 2005 (απόφοιτος 2013, *BSc. Technology Entrepreneurship, 2016* και *MSc. Chemical Engineering/Chemical Process Technology, 2017, Eindhoven University of Technology*). Από το 2016 στον τομέα της καπνοβιομηχανίας αρχικά στην Ολλανδία (βιομηχανία πούρων),

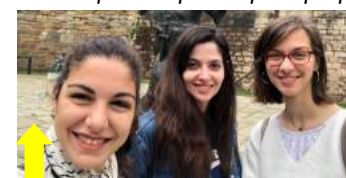

στην συνέχεια στην Ελλάδα στη βιομηχανία παραγωγής θερμαινόμενων ράβδων καπνού (2016-17: *Product Developer, Scandinavian Tobacco Group*, και από το 2017 στην *Philip Morris International - Papastratos*, σε διάφορες θέσεις, σήμερα *Team Leader Manufacturing Quality*). Στον ελεύθερο χρόνο του παίζει μπάσκετ, κάνει σκι, του αρέσει να ταξιδεύει και να δοκιμάζει κρασιά.

Στην κορυφή του Χελμού, 2018

@ChemEngUP

Η **Μάρω Μαλλιαρουδάκη** της τάξης του 2014 (απόφοιτη του 2019, διπλωματική με τον αγαπητό της Γ. Δημακόπουλο), σήμερα *PhD candidate* στο *University of Nottingham* (έρευνα στην μοντελοποίηση της ενεργειακής κατανάλωσης στη γαλακτοβιομηχανία) και *Early Stage Researcher* στο *PROTECT ITN («Marie Curie»)*, με αντικείμενο την επίδραση της κλιματικής αλλαγής στη γαλακτοβιομηχανία. Αγαπάει τη μουσική, και ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες που περνάει στην Γάνδη, (ακαδημαϊκή πρακτική στην *BioTeC+* του *KU Leuven*), η μουσική έχει μπει για τα καλά στη ζωή της!

Με τις απόφοιτές μας και φίλες της, Άνα Καταραού και Γεωργία Ιωάννου στο Nottingham

@ChemEngUP